İŞ-EKMEK-HÜRRİYET- MÜCADELEMİZDE

Gerçek

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FİYATI: 100 KRŞ YIL: 1 SAYI.11

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

1 MAYIS uluslararası işçi günüdür!

Bugün, bizim günümüz!

Bugün, bütün ülkelerin işçilerinin sömürüye, insanın insana kulluğuna, baskı ve zulme karşı tek bir yumruk olarak dikildiği gündür!

Bugün, bütün ülkelerin işçilerinin uluslararası dayanışmalarını, sınıf kardeşliklerini, tek bir güçlü ses olduklarını, bütün sömürücülere, halk düşmanlarına, özgürlük düşmanlarına haykırdıkları gündür.

Bugün, siyahıyla, sarısıyla, beyazıyla her renkten, her dilden her ülkeden işçilerin kardeşliğini haykırdıkları gündür.

Bugün, bütün ülkelerin işçi sınıflarının birlik, dayanışma ve mücadele günüdür!

1 MAYIS'I ÇARPITMA ÇABALARI

Bir çok ülkede olduğu gibi, ülkemizde de burjuvazi (patronlar sınıfı), işçi sınıfının 1 Mayısı kutlamasını engellemek istemiştir, istemektedir.

Bunun için, bir yandan bilinçli işçilere, sosyalistlere yapılan işkence ve eziyetlerle bu günün kutlanmasına mani olmak istenmiş, diğer yandan da 25 Mayıs 1925 de 1 Mayıs, B.M.M. de «bahar bayramı» olarak ilân edilmiş ve böylece 1 Mayıs'ın anlam ve önemi çarpıtılmıştı.

Ayrıca sermayedarların uşakları sarı Türk-İş yöneticilerince de bu gün amacından saptırılmak istenmiştir.

Sömürücülerin kuyruğuna takılmış, işçi sınıfı hainleri sarı sendikacılar, işçileri sokağa atma hakkından başka bir şey olmayan lokavtı da barındıran 274-275 sayılı kanunun kabul edildiği gün olan 24 Temmuz gününü «işçi bayramı» diye yutturmak istemiştir.

1 MAYIS GÜNÜMÜZ RESMEN TANINMALIDIR!

Burjuvazinin 1 Mayıs'ı bahar bayramı gibi göstermesini önlemek bu konuda en önemli görevimizdir.

Partimiz, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin acil talepler arasında belirttiği «1 Mayıs gününün resmen tanıtılması» yolunda mücadelemizi sürdürmeliyiz.

1 Mayıs dünya işçilerinin birleşme ve dayanışma günü olarak resmen kabul edilmelidir.

Bu günün böylece tanınması, bütün dünyadaki işçi kardeşlerimiz gibi, biz Türkiyeli işçilerin de en doğal hakkıdır. Ancak şimdiye kadar elde ettiğimiz bütün haklar gibi, bu hakkımız da verilmeyecek, ALINACAKTIR. Bu nedenle biz işçiler 1 Mayıs için çetin bir mücadeleye hazır olmalıyız.

1976 1 Mayısında, bu konuda hep birlikte önemli bir sınav vereceğiz. Uluslararası kardeşlik ve dayanışma günümüzü bizler de ülkemizde en iyi biçimde kutlamalıyız. Bütün ülkelerin işçileri 1 Mayıslarda şartellere basar, işi durdurur ve meydanlarda toplanırlar. 1 Mayıslarda, dünyanın dört bucağında milyonlarca işçi kardeşimiz tek bir yumruk, tek bir bayrak altında toplanırlar. Bu bayrakta «BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİNİZ!» yazılıdır. İşte bizler de aynı şiar etrafında birleşmeli, diğer ülkelerdeki işçi kardeşlerimizle dayanışma içinde olmanın güvenci ve kıvancı içinde 1 Mayıs'ı kutlamalıyız. Ayrıca, 1 Mayıs günümüzü kabul ettirme yolunda sadece bu gün değil, her zaman mücadele vermeliyiz.

Toplu sözleşme görüşmelerinde 1 Mayıs'ı, Uluslararası İşçi Günü olarak patronlara kabul ettirmeli ve sözleşmelere bu şekilde yazdırmalıyız.

1 MAYIS İŞÇİ SINIFIMIZDA KUTLU OLSUN!

1976 yılı 1 Mayısını büyük gösterilerle kutlamaya hazırlandığımız bu günlerde, işçi sınıfının şanlı bayrağını yücelten, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASI, SOSYALIZM yolunda şehit düşen arkadaşlarımızın anıları, mücadelemize rehberlik etmektedir.

— YAŞASIN IŞÇİLERİN BIRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ

— YAŞASIN BAĞIMSIZLIK — DEMOKRASİ — SOSYALİZM KAVGASI

— YAŞASIN 1 MAYIS

MC'ye karşı halkın tepkisi büyüyor! DEMOKRASİ MÜCADELEMİZİ GÜÇLENDİRELİM!

CHP nin Ankara mitinginde onbinlerce kişi, faşizme ve MC ye karşı nefretlerini dile getirdiler. Miting boyunca anti-faşist, anti- emperyalist sloganlar atıldı. İşçiler, emekçiler, öğrenciler MC nin anti-demokratik baskılarına, faşist cinayetlerine karşı hep birlikte seslerini yükselttiler. CHP Genel Başkanı Ecevit'in sömürü düzenine temelden karşı çıkmayan, barış ve özgürlük konuşmaları ve özellikle CHP-AP işbirliğinden sözetmesi, geniş bir emekçi kitlenin protestosuna uğradı. Bütün bunlar; gerici ve faşist MC iktidarı karşısında «Ecevit» e umut bağlamış olan emekçilerin «sosyal demokrasi» nin gerçek kurtuluş yolu olmadığını şimdiden sezmekte olduğunu göstermektedir.

Bu gün işçi sınıfının gerçek siyasi partisinin güçlü bir şekilde toplumsal muhalefeti yönlendirememesi yüzünden, emekçi halkın demokratik özlemleri Cumhuriyet Halk Partisi'ne kanalize olmaktadır. CHP' ise bu anti-faşist uyanışı daha ileri boyutlara ulaştırmaya çalışmamakta, halkın gerçek çıkarlarını değil kendi burjuva ikdidarını kısa yoldan gerçekleştirmeyi düşünmektedir.

Bir yandan emekçi halkın demokratik muhalefetini etrafında tutmak, diğer yandan da sermayeye şirin görünmek isteyen CHP bocalama içindedir. Anti-faşist mücadelenin en kararlı unsurları olan Sosyalistleri, «dışımdaki sol» «aşırı sol» diye niteleyen Ecevit'in, sağ sosyal demokrat politikasının çözümsüzlüğü ortadadır.

CHP emekçilerin taleplerinin gerisinde

SİNOP'LULAR MC'YE KARŞI YÜRÜDÜ!

Ders yılı başından bu yana 20 öğretmenin yerlerinden alınarak çeşitli bölgelere sürüldüğü Sinop'ta Nisan ayı başında, «baskıları kıyımları ve faşizmi protesto» miting ve yürüyüşü başarılı bir şekilde geçmiştir.

Üç bin kişilik mitingde, işçisiyle, köylüsüyle, öğretmeniyle, öğrencisiyle, memuruyla, emekçi halk, faşizme karşı nefretini bir kere daha göstermiştir.

TEP yöneticilerine dava açıldı

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi C. Savcılığı, T. C. Kanununun 141. maddesine aykırı hareket edildiği iddiasıyla, «Türkiye Emekçi Partisi» kurucu ve yöneticileri hakkında 141. maddeye göre dava açtı. Parti Genel Başkanı Mihri Belli ve 32 yöneticiyi kapsayan davada sanıklar için 8 yıldan 15 yıla kadar hapis ve sürgün cezaları istenmekte.

TEP yöneticileri soruşturma sırasında, «Devlet Güvenlik Mahkemesi Yasası'nın, Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmiş olduğunu» ileri sürerek kavuşturmaya itiraz ettiler.

TSİP G.Başkanı A.Kaçmaz'ın 1 Mayıs demeci «KURTULUŞUMUZ SOSYALİZM»

İşçiler, emekçiler, bütün Demokratlar;

1 Mayıs, Mayıs ayının ilk günü, bütün insanlığın kurtuluşunun ve geleceğinin yegane güvencesi işçi sınıfının bayramı..

Bugün dünyanın dört bir köşesinde işçiler emperyalizm, ve gericiliğe karşı savaşta işçi sınıfının birliğini ve halkların kardeşliğini pekiştiriyorlar; barış, ulusal kurtuluş, sosyal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm için mücadelede kazanılan zaferlerin sevincini dile getiriyorlar; her türlü sömürü ve baskı, zulümden arınmış sosyalist bir dünya kuruluna dek, tek bir vücut halinde yürüyeceklerini haykırıyorlar.

Ülkemizde yıllardan sonra ilk defa yürüyoruz. İşçi sınıfının, kendi sırtından milyonlar vuran parababalarına karşı sürdürdüğü kurtuluş mücadelesinin en önemli günlerinden biri olan 1 Mayıs'ta bu **birlik** ve **dayanışma** gününde, işçi sınıfımız gür sesiyle haykırıyor: 1 MAYIS İŞÇİ GÜNÜDÜR, emperyalizme karşı savaşın güçlerinin pekiştiği emekçi günüdür, faşizme karşı mücadelenin birliğinin sembolleştiği, demokrasiden yana bütün halkın günüdür.

İşçiler, tüm yurtseverler,

Başta Amerika olmak üzere bütün emperyalist ülkeler, yurdumuzun tüm zenginliklerine, halkımızın yarattığı tüm değerlere el koymaktadırlar. Ülke ekonomisi tümüyle dışa bağımlıdır ve bu yapısıyla yoksul halkımızın daha da yoksullaşmasından başka birşey getirmeyecektir. Ekonomik bağımlılık, siyasi, askeri ve kültürel bağımlılıkla perçinleşmiştir. Halkımızın çıkarlarına bütünüyle ters düştüğünü defalarca gösteren Milliyetçi Cephe iktidarı ve ardındaki sömürücü çevreler, emperyalizmin bu sadık dostları, bağımlılıklarını bir kez daha ispatladılar. Halkımızın onurunu ayaklar altına aldılar. Amerikan emperyalistleriyle yurt toprağı pazarlığına oturdular. Ve halkımızın baş düşmanı Amerikan emperyalistlerine irice bir kemik karşılığında yurt topraklarını peşkeş çekerek ne kadar milliyetçi olduklarını ispatladılar!

İşçiler, bütün demokratlar,

Pahalılık almış başını gidiyor. Her geçen gün en hayati ihtiyaç maddelerine zam üstüne zam geliyor. Vazgeçilmez beslenme maddelerinden biri olan et artık sadece varlıkların mutfağına girebiliyor. Cebindeki paranın değeri hergün düşmekte... İşsizlik bir başka afet! Almanya yolları da kapandıktan sonra, yatağını sırtına vuranlar büyük şehirlerin işçi pazarlarında haraç-mezat, sefil oluyorlar. Irkçı şoven baskılar azalmamacasına sürüp gidiyor. Yaşama kavgasından bitap düşmüş halkımız bu cehennem azabına dayanamayıp sesini yükseltince karşısında yine eli kanlı MC iktidarını buluyor. Halk düşmanı partilerin oluşturduğu MC ortaklığı, halkımızın yükselen muhalefetini ezmek için, her türlü anti demokratik yolu deniyor. Binlerce insana düşüncesini açıkladığı, bu doğal Anayasal hakkını kullandığı için dava açılıyor. Halkın sömürü ve baskıya karşı örgütlenmesini engellemek için her yola başvuruluyor. Bütün kilit noktalar faşistlerle donatılıyor. Yerli yabancı, gizli-açık servisler özellikle öğrenci gençliğin demokrasi mücadelesini sabote etmek amacıyla provokasyonlar düzenlemekten geri kalmıyorlar.

İşçiler, kurtuluşu işçilerle beraber olan bütün halkımız,

Bu sömürü ve baskı düzeninin bütün acılarını bizler paylaşıyoruz. Biravuç azınlık, dar bir parababaları zümresi bizlerin sırtından günlerini gün ederken bizim payımıza yoksulluk, ızdırap ve zulüm düşüyor.

Devamı orta sayfada

onbinlerce işçi Güzelce'yi uğurladı

10 Nisan'da kanserden ölen DİSK Genel Sekreteri İbrahim Güzelce'nin 14 Nisan'da yapılan cenaze törenine çeşitli partiler, fabrikalardan gelen onbinlerce işçi, sendikalar ve birçok demokratik örgüt katıldı. Bu yönüyle tören gerçekten önem taşıyordu. Ancak, faşist tırmanışın yoğunlaştığı anti-demokratik baskıların had safhaya vardığı ülkemiz koşullarında; böyle bir tören -aynı zamanda- işçi ve emekçilerin düzene karşı seslerini yükselttikleri anti-faşist bir protesto niteliği de taşımalıydı.

İşçi sınıfının bağrından yetişen bir işçi liderini daha kaybettik. İşçi sınıfımızın başı sağolsun.

gerçeğin dili

1 Mayıs'ın gerçek anlamı

1 Mayıs bütün dünyada, ve bütün dünyada olduğu gibi bizde de İŞÇİ GÜNÜ. Oysa burjuvazi, patronlar ve onların adamları 1 Mayısa «Bahar Bayramı» diyorlar. İşçiler bu gün, yılın bütün günlerini kendi günleri yapmak için yürüyecekler. Oysa burjuvazinin gazeteleri «İşçiler Bahar Bayramında yürüdü.» diyecekler.

Niçin «Bahar Bayramı»nda da, İŞÇİ GÜNÜNDE değil?

Biz işçiler bunun nedenini çok iyi biliyoruz. Onlar bizim kendilerinden ayrı ve onlara karşı bir sınıf olduğumuzun bilincine varmamızı ve bu gerçeği suratlarına haykırmamızı istemiyorlar. Özellikle bugün, 1 Mayısta, İŞÇİ GÜNÜNDE haykırmamızı istemiyorlar.

Çünkü 1 Mayıs BÜTÜN DÜNYA İŞÇİLERİNİN GÜNÜDÜR.

Çünkü 1 Mayıs işçi sınıfının tarihteki ve toplumdaki yerini tam bir dayanışma ve birlik içinde yer yüzünün dört bir yanında aynı anda düşündüğü gündür.

Sömürücülere ve zalimlere karşı geçmişte verdiği mücadeleleri, o mücadelelerde uğradığı yenilgileri, kazandığı zaferleri, işçi sınıfı dâvasının öncülerini, şehitlerini önderlerini aynı anda andığı gündür.

Bütün ülkelerin işçilerinin kendi dâvalarına hep birlikte sarılma azminin ve şevkinin hep bir ağızdan aynı anda haykırıldığı gündür.

İşçi sınıfının kendini ve kendisiyle birlikte bütün insanlığı sömürüden ve tahakkümden kurtarma uğrunda yılın her günü vermekte olduğu mücadelenin bayrağını her yerde aynı anda dalgalandırdığı gündür.

Bunun için onlar bizim onlardan ayrılığımızın timsali olan bu günü sözümona «Bahar Bayramı» diye onlarla birlikte kutlamamızı istiyorlar. Yani bizim bütün dünya işçileriyle birliğimizin timsali olan bu günde, kendi günümüzde bütün dünya işçilerinden ayırmak istiyorlar!

Evet, 1 Mayıs İŞÇİ GÜNÜDÜR, «Bahar Bayramı» değil. Ama biz şunu da biliyoruz ki 1 Mayıs bir «İşçi Bayramı» da değildir. Çünkü işçi sınıfının mücadelesi sürmektedir bu mücadele yalnız işçi sınıfının henüz iktidarda olmadığı ülkeler işçilerinin mücadelesi değil, bütün dünya işçilerinin mücadelesidir. İşçi sınıfının iktidarda olduğu sosyalist ülkelerin işçileri de ele geçirmiş oldukları ileri mevzilerden işçi sınıfının ortak dâvası uğrunda mücadeleyi sürdürüyorlar. Bütün dünyada işçilerinin sömürüye karşı ortak ve birlikte mücadelesidir bu. **Ve bütün dünyada sermayenin kanlı hâkimiyetine son verilinceye, her ülkede işçi sınıfının iktidara gelmesiyle her insanın başkasını sömürmeden ve ezmeden gönlünce çalışarak her ihtiyacını karşılamasına imkân verecek âdil ve barışçı bir düzen kuruluncaya, ve bütün dünyada barış ve kardeşlik hâkim oluncaya kadar sürecektir.**

TSİP 1.PARTİ KONGRESİ YAPILDI

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi I. Kongresi yapıldı. Kongrede işçi sınıfımızın ekonomik ve politik mücadelesinin birleştirilmesi, sosyalist hareketin birliği, sendikal mücadelerinin birliğinin sağlanması, anti-faşist güçbirliği konularında önemli kararlar alındı. Kongrede kabul edilen yeni parti programında, demokratik halk iktidarı ve sosyalizm yolunda, işçi sınıfımızın ve müttefiklerinin (yoksul köylülük ve diğer emekçilerin) acil talepleri tesbit edildi.

Sosyalizme giden yolda, işçi sınıfımızın öncülüğünde kurulacak demokratik halk iktidarının görevleri belirtilen program, şu şekilde sona eriyor:

«Kendisi ile birlikte tüm çalışan halkımızı da kurtuluşa götürecek olan işçi sınıfımızın ve halkın kurtuluşunun ilk adımı olan Demokratik Halk İktisarının gerçekleştirilmesi amacıyla Partimiz, bu programını hayata geçirmeye çalışır ve tüm bağımsızlık, demokrasi güçlerini bu programın doğrultusunda birlikte mücadeleye çağırır.»

İş, ekmek, hürriyet mücadelesinde, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde, işçi sınıfımızı iktidara yöneltecek partiyi yaratma yolunda, TSİP I. Kongresinde emin adımlar atılmıştır.

kurtuluşumuz sosyalizm

Kurtuluşumuz, BAĞIMSIZLIĞIMIZI kazanmakla mümkündür.

Kurtuluşumuz, DEMOKRASİYİ kurmakla mümkündür.

Kurtuluşumuz, bağımsızlığın ve demokrasinin güvence altında olacağı SOSYALİZM'le mümkündür.

Kurtuluşumuz, bütün dünya halklarının emperyalizme karşı verdikleri topyekûn mücadelenin enternasyonal dayanışma gereklerine sonuna kadar bağlı kalmakla mümkündür.

İşçiler,

Bu yüce günümüzde, halkımızın kurtuluşunun önderi ve başta gelen güvencesi olduğumuzu gösterelim.

Bu 1 MAYIS, sosyalist hareketimizin güçlü birliği yolunda ileri bir adım olsun!..

Bu 1 MAYIS, siyasi hareketimizle, sendikal hareketimizin birliği doğrultusuda bir basamak olsun!

Bu 1 MAYIS, bütün fabrikalardan tek ve bir sesin çıkacağı zafer günlerinin müjdecisi olsun!..

Türkiye Halkı,

İşçi sınıfımızın bu en önemli gününde, onunla beraberlik ve dayanışma içinde olduğumuzu gösterelim.

Bu 1 MAYIS, tüm halkımızın emperyalizme karşı kaldırdığı sıkılmış bir yumruk olsun!

Bu 1 MAYIS, bütün demokratların faşizme karşı mücadelede güçbirliklerinin sembolü olsun!

Bu 1 MAYIS, işçi sınıfımız önderliğinde demokratik halk iktidarını kuracak olan halkın cephesinin zaferinin müjdecisi olsun!..

YAŞASIN BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM MÜCADELESİ

türkiye işçi sınıfına HER 1 MAYIS'DA

1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve eylem günüdür. 1 Mayıs bütün dünya işçilerinin tek bir aile olduklarının, ortak amaçlar taşıdıklarının, aynı hedeflere yöneldiklerinin sembolüdür. Bundan tam 90 yıl önce Amerika Birleşik Devletlerinde 80 bin işçinin «sekiz saatlik işgünü ve insanca yaşamağa yetecek kadar ücret» için başlattıkları genel grev, Amerikan kapitalistlerine hizmet eden polis tarafından kanla ve zulümle bastırılınca bütün kapitalist ülkelerdeki işçiler Amerika'daki kardeşlerini desteklemek için grev, eylem ve direnişlere geçtiler. Bu durum işçi sınıfının, bilimde görüldüğü gibi uluslararası bir aile olduğunu, tüm dünya işçilerinin yüksek bir birlik ve dayanışma içinde olduklarını kanıtlayan bir olaydı. Daha sonraki yıllarda yeryüzünde gitgide artan sayıda işçi 1 Mayıs Gününe katıldılar. Ve neticede 1 Mayıs tüm dünya işçilerinin birlik ve dayanışma günü olarak ilân edildi. Aradan geçen 90 yıl içinde 1 Mayıs her geçen yıl yeryüzüne daha da yayıldı. Dün yeryüzünde yüzbinlerce işçi Mayıs'ı kutlarken, bugün yüz milyonlarca işçi 1 Mayıs'ı kutlamaktadır.

1 Mayıs'ın uluslararası anlamı bugün artık işçileri de aşmış, tüm dünya halklarını kucaklamıştır. Artık dünyanın dört bir yanında yaşayan, işçi olmayan fakat çıkarlarının işçi sınıfı öncülüğünde, onun kılavuzluğunda, onun bilimi rehberliğinde kenetlenmek olduğunu bilen yüz milyonlarca ve yüz milyonlarca emekçi yığınlar da 1 Mayıs'ı kutlamaktadırlar.

Bütün dünya işçilerinin yeryüzünde sömürüye ve bas[...] kıya karşı, zulme haksızlığa karşı, sömürüsüz ve karde[...] bir toplum için, ve giderek tüm sınıf farklılaşmalarında[...] arınmış tamamen sınıfsız ve kardeş, gerçekten barış[...] bir toplum için dünyanın dört bir yanında emperyalizm[...] ve tüm dünya gericiliğine karşı verdikleri topyekûn mü[...] cadelede Türkiye işçi sınıfı da giderek güçlenmekte v[...] saflardaki yerini sağlamlaştırmaktadır. İşçi sınıfı bilim[...] her geçen gün işçilerin en ileri unsurları ve işçi sınıfın[...] gönül vermiş, kendini işçi sınıfının kurtuluşuna adam[...] aydınlar, diğer emekçiler tarafından daha iyi kavranma[...]tadır. İşçi sınıfının bilimi olan SOSYALİZM her geçen gü[...] daha geniş işçi yığınlarına yayılmakta ve başta işçi s[...]nıfımız olmak üzere tüm emekçilerin biricik nihai ku[...]tuluş umudu olarak bilinçlerde, gözlerde, gönüllerde y[...]celmektedir.

İşçiler bugün, dünkünden daha gelişmiş olarak i[...] verenlere karşı ekonomik demokratik haklarını koruma[...] ve daha fazla sömürülmemek için, hayat koşullarını d[...]zeltmek için sendikalar aracılığıyla mücadele veremekt[...]dirler. Ve bundan da sevindirici olanı, Türkiye işçi sın[...] ekonomik-sendikal mücadele çemberini aşmakta, send[...]kal mücadele ile kendi kurtuluşunu gerçekleştiremeye[...]ceğinin bilincine varmaktadır. Böylece işçi sınıfının e[...] ileri unsurları kendi sınıf bilincine ve bilimine varm[...]

RCD EMPERYALİZME BAĞIMLILIĞI ARTIRIR

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, «RCD Enerji Ajansı vb. emperyalizmle ekonomik bağımlılığı perçinleyen uluslararası antlaşmalardan çıkılması için mücadele verir. (TSİP I. Kongre Kararları Acil Görevler 2.4.)

Geçtiğimiz günlerde TÜRKİYE, İRAN ve PAKİSTAN sermaye sınıflarının en gerici siyasi temsilcileri İzmir'de biraraya geldiler. Ev sahibi Demirel, Şah, Butto ve onların maiyetlerini ağırlarken hiç bir masraftan kaçınmadı. Açıklandığı kadarıyla gezi ve ziyaretlerde harcanan para 1 Milyon lira!

İran'da zulüm ve terör uygulayıcısı Şah, bu gezisinde de yine korku ve telâş içindeydi. Çünkü o her gittiği yerde barış ve özgürlükten yana olan güçlerin protestosuna uğramaktadır. İzmir'de bu nedenle geniş tedbirler alındı. 24 İranlı genç Şah gelmeden önce gözaltına alındı. Şah'ın yemekleri, bir suikast endişesiyle önce aşçılara tattırıldı...

Bu meselenin bir yanı, asıl önemlisi ise, bu ZİRVE toplantısının halkımıza ve kardeş Pakistan ve İran halklarına ne getirdiğidir.

RCD'nin kelime anlamı, «Kalkınma İçin Bölgesel İşbirliği» oluyor. Gerçek anlamı ise, bölgede emperyalizme bağımlılığı perçinleme ve gelişen ilerici, devrimci hareketleri engelleme işbirliğidir. Nasıl Bay Demirel'e göre, Türkiye'de sermaye sahiplerinin daha da çok «kalkınmasını» önleyenler, ilericiler, sosyalistlerse ve «kalkınma»

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

1 Mayıs, bütün ülkelerde, «Uluslararası Birleşme ve Dayanışma Günü» olarak yürüyüşlerle, mitinglerle, gösterilerle kutlanmakta, Şikago şehitleri anılmaktadır. Biz de «Dünya sömürüye vura vura dönüyor» bölümünde, geçen 1 Mayıstan bu yana dünya emekçilerinin zaferlerle ve başarılarla dolu bir yılın kısa bir dökümünü yapalım. Göreceğiz ki; geçen zaman bizden yana dönüyor. Göreceğiz ki, sosyalizm bayrağı yükseliyor, ilerliyor...

Geçen 1 Mayıstan bu yana yapılan, Avrupa güvenlik ve işbirliği konferansının Helsinki zirve toplantısı, emperyalist ülkelerin yol açtığı savaşların önlenmesi yolunda büyük bir adım oldu. Bu toplantının kararları, sosyalist sistemin ve sosyalistlerin savunduğu; «farklı sosyal sistemlere sahip ülkelerin barış içinde bir arada varolması» başta olmak üzere, ülkelerin birbirlerinin iç işlerine karışmaması, Avrupa'da fiilen var olan devlet sınırlarının tanınması «ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı» da emperyalist ülkelere kabul ettirilmiştir.

Geçen 1 Mayıstan bu yana kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı partileri (komünist partiler) halktan yana, ilerici demokrat bir iktidarın kurulması yolunda, büyük adımlar atmışlardır. Fransa'da solun güç birliği ile oluşturulan büyük kitle eylemleri muhalefet hareketlerini güçlendirmiştir. İtalya'da işçi sınıfı partisi (İKP) geçen haziranda yapılan mahalli seçimlerde büyük ilerlemeler kaydetmiştir. İKP çok kısa bir süre içinde, İtalya'nın en güçlü bir siyasi partisi olma yolundadır. İtalya'daki ve Fransa'daki bu durum, emperyalist ülkeleri bir hayli telaşa düşürmüştür... Bu yüzden, emperyalistlerin dünya çapındaki sözcüsü Kissinger, adı geçen ülkelerin burjuvazisini tahrik etmek ve gelişen hareketi ezdirmek için demeç üstüne demeç vermekte. «Eğer komünistlerle ortak hükümet kurarsanız size kuruş yardım etmem» demektedir. Ama emperyalist ağababaların her türlü tehdidine karşı Finlandiya Komünist partisi seçimlerde önemli başarılar kazanmıştır, ve koalisyon hükümetinde yer almıştır.

SOSYALİZM YENİ ZAFERLERE KOŞUYOR!

Portekiz'de ise, Portekiz Komünist partisi, uzun yıllar boyu Salazar'ın faşist diktasına karşı sürdürdüğü mücadeleyi, bugün de aynı kararlılık ve sosyalizm bilimine tam bir bağlılık içinde sürdürüyor. Emperyalistlerin, Portekiz burjuvazisi, toprak ağalarının faşist ortak saldırısına rağmen, Portekiz komünist partisi, Portekiz işçi sınıfının ve emekçi halkın tek örgütü. Portekiz'de, kokuşmuş kapitalizme ve sömürüye indirilecek bir darbe dünya çapında emperyalizme ve kapitalizme karşı verilen mücadele için büyük başarı olacaktır.

Geçen 1 Mayıstan bu yana, Yunanistan'da Albaylar cuntasının tepe taklak devrilmesinden sonra, işçi sınıfı sosyalizmi önemli adımlar attı. Yunanistan komünist partisi mahalli seçimlerde ve öğrenci temsilciliği seçimlerinde büyük başarılar elde etti. İşçi sınıfı sosyalizminin sesi bu gün Yunanistan'da çok daha etkili ve güçlü olarak duyuluyor.

İspanya'da faşist diktatör Franko öldü. Anti-faşist mücadele komünist partisinin önderliğinde çok daha güçlü bir şekilde sürüyor. Avrupa'daki son faşist kalesinin üstüne demokrasinin bayrağının dikileceği günler yakındır.

Geçen 1 Mayıstan buyana ulusal kurtuluş hareketleri kalıcı zaferler elde etti. Başta güney doğu Asya yarım adasında olmak üzere Afrika'da ve Orta Doğu'daki «mazlum milletler» ABD emperyalizmine ve yerli iş birlikçilerine karşı sürdürdükleri büyük mücadelede ard arda zaferler kazandılar.

Güney Vietnam kurtarıldı ve sosyalist kuruluşun temeli atılmaya başlandı. Şimdi de her iki Vietnam'ın birleşmesi çabaları meyvalarını vermek üzere. Yapılan anlaşmaya göre, 488 kişilik halk meclisi temsilcileri her iki Vietnam'dan yarı yarıya seçilecek.

Laos ve Kamboçya'da da demokratik halk cumhuriyetleri kuruldu. Emperyalizm her üç ülkeden de halkın uzun süreli başarılı silâhlı mücadelesi ile kurtulan Hindi-Çinde'de sosyalizmin bayrağı yükseliyor.

Afrika'daki eski Portekiz sömürgeleri birer birer emperyalizmin boyunduruğundan kurtulup Sosyalizmin Afrika'daki kaleleri olma yolunda. Mozambik ve Angola bağımsızlıklarını uzun ve sancılı bir mücadeleden sonra ilân ettiler. Mozambik'te sosyalist kuruluşun temelleri atılıyor. Angola'da ise emperyalizmin güdümündeki iki karşı devrimci örgüt geriletilerek, MPLA kurtuluş örgütü öncülüğünde Demokratik Halk Cumhuriyeti kuruldu. Latin Amerika ülkelerinde Şili'de Şili Komünist Partisi öncülüğündeki anti-faşist mücadele sürüyor. Faşist Şili yönetimi dünyanın ilerici ülkeleri tarafından tecrit edilmiş durumda. Bu yönetimin tek dayanağı ABD emperyalizmi.

Orta Doğuda, Filistin Kurtuluş Örgütü, Filistin Halkının tek meşru temsilcisi olduğunu tüm dünyaya ispat etti. FKÖ Birleşmiş Milletlerde birçok oylamada üyelerin ezici çoğunluğunu kendi tarafına çekmiştir.

Bütün bu saydıklarımızdan başka, dünyanın dört bir yanında ilerici güçler halktan yana bir düzenin kurulması ve demokrasi için mücadele ediyorlar. Dofar'da, Rodezya'da, Yemen'de... ve daha bir çok ülkede büyük başarılar şimdiden elde edilmiş bile!

Ayrıca ulusal kurtuluş savaşlarını vermekte olan ülkeler de emperyalizmin karşısında bölünmeden birlikte davranmışlar ve emperyalizmin emellerini boşa çıkarmışlardır. Emperyalizmin Mısır'daki son oyunları ve Bangladeş'te Mucibürrahman rejimine son vermesi kısmi başarıları oldu. Ancak gerici Sedat yönetimi, ilerici Arap ülkeleri nezdinde tecrit oldu.

Tüm dünya emekçileri için:

«gündüzlerinde sömürülmeyen,
gecelerinde aç yatılmayan
ekmek, gül ve hürriyet günleri»
çok yakında

selam, selam yaratana

DAHA GÜÇLÜYÜZ!

olan işçiler, siyasi mücadele için siyasal bakımdan örgütlenmektedirler. İşçi sınıfımızın en ileri, en bilinçli, en fedokâr üyeleri işçi sınıfının ve tüm emekçilerin kurtuluşunun ancak ve ancak siyasi mücadele, yani İKTİDAR mücadelesi ile mümkün olacağını kavramaktadırlar. İşçi sınıfımızın taşıdığı bu siyasal örgütlenme potansiyeli, emekçi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluşu için, devrimci sürecin ve tarihi akışın hızlanması için en önemli umuttur, en aydınlık ışıktır. Bu umudun büyüklüğü, onun bilimselliğinden ileri gelmektedir. İşçi sınıfımızın siyasi örgütlenmesi güçlendikçe, işçi sınıfımız kendi bilimi kılavuzluğunda ve işçi sınıfı enternasyonalizmine sımsıkı bağlı olarak örgütlenip, iktidar mücadelesindeki azmini, ve etkinliğini arttırdıkça, ekonomik mücadeleyi siyasi mücadele öncülüğünde sürdürmeğe yöneldikçe, siyasi, ekonomik ve ideolojik mücadele bütünlüğünü kurdukça, sadece kendi kurtuluşunu hızlandırmayacak, aynı zamanda Türkiye'de yaşayan tüm emekçilerin kurtuluşuna da rehberlik edebilecektir. Ve işçi sınıfı örgütlendikçe kendi enternasyonalist ilkelerini de daha güçlü hayata geçirecektir. Ulusların ve halkların eşitliği ve kaderlerini tayin hakkını daha güçle savunacaktır.

İşçi sınıfımızın politik örgütlenmesi Türkiye'deki emekçilerin kurtuluşu açısından önemli olduğu gibi, emperyalizme ve uluslararası gericiliğe karşı tüm dünya halklarının verdiği mücadelenin, yani dünya devrimci sürecinin de güçlenmesini yardımcı olacaktır. Çünkü hep biliyoruz ki işçi sınıfının enternasyonalist tavrının bir ülke işçilerine yüklediği büyük göre, o ülke işçilerinin ve işçi sınıfı sosyalistlerinin herşeyden önce kendi ülkelerindeki devrimci hareketi tarihsel akışı sosyalizmi başarıya ulaştırmalarıdır. Bütün ülkelerin işçilerinin ve halklarının genel devrimci hareketine en büyük katkı, ancak kendi ülkemizdeki tarihi akımı hızlandırmak, kendi ülkemizin ulusal ve sosyal kurtuluşunu gerçekleştirip, sosyalizmi daha ileri aşamalara yöneltmekle mümkündür.

Bugün hem dünya, hem de Türkiye işçileri ve halkları olarak, tüm emekçiler olarak dünkünden daha güçlüyüz. Sömürüye ve zulme karşı güçlüyüz. Çünkü bugün dünkünden daha örgütlüyüz. Çünkü işçi sınıfı bilimini daha iyi kavramış durumdayız. Çünkü bugün işçi sınıfı enternasyonalizmini daha iyi özümlemiş ve kendi öz mücadelemizde daha iyi somutlamış, bilince çıkarmış durumdayız. Bugün dünkünden daha güçlüyüz... Yarın bugünden de güçlü olacağız. Bütün ülkelerin işçilerinin birliği ve halkların kardeşliği yolunda daha bir azimle, güvenle yürüyoruz. Kutsal devrimci uğraşımız sosyalizme kadar, sosyalizm'den daha ileri aşamalara, toplumlara kadar işçilerle, köylülerle, tüm emekçilerle, tüm dünya halklarıyla ele ele, kol kola, omuz omuza kuçaktan kuşağı sürüp gidecektir. Her 1 Mayıs'da bayrağımız daha da yükselecektir, her 1 Mayıs'da bütün emekçilerle kardesliğimiz daha da güçlenecektir.

BOYKOT YAPAN ÖĞRENCİLERE
POLİS SALDIRDI

Unkapanı Yüksek Öğrenime Hazırlanma, Murat, Gökşen ve Fen Bilimleri dershanelerinde özel ders alan öğrenciler, fazla ücret alındığı için boykot yaptılar. Boykot yapan öğrencilere verilen karşılık dershanelerin kapatılması ve öğrencilerin toplum polisi tarafından coplanması oldu.

Bu uyarı boykotlarının nedeni, her ne kadar ücretlerin fazla alınması ise de aslında eğitim sisteminin bozukluğundan kaynaklanmaktadır. Her yıl yüzbinlerce lise mezununun üniversite kapısına yığılması, eğitimin üretime yönelik olmaması, bu kişiler arasında üniversiteye girme yarışına yol açmaktadır. İşte bu noktada bazı özel teşebbüs erbabı hemen özel dershaneler açmaktadır. Aslında sömürü bu noktadadır. Ayrıca bu büyük dershaneler ücretleri istedikleri şekilde düzenlemektedirler. Bu sorunun da çözümü hiç şüphesiz eğitim sisteminin değişmesiyle mümkün olur.

GERÇEK GAZETESİNE

... GERÇEK gazetesini on gün önce aldık. İnanki çok sevindik, onu okuduk, çoğunlukla kadının üzerinde durulmuş bir sayfasını çok beğendim. Gerçekten kadın en çok ezilmekte, hor görülmekte, emeği sömürülmektedir. Kadın ailesinin yanında ailesi tarafından evlilikte kocası tarafından, işyerinde patron tarafından ezilmekte, zulüm içinde yaşamaktadır. Bu düzeni bozacak, devirecek olanlarla daima beraberiz onlardan yanayız. Ben bir ev kızı olarak bunu temenni ediyorum. Kahrolsun bu düzeni getiren ve yürüten faşist iktidar. Yaşasın devrimci, ilerici sınıfsız düzeni getirecek işçi ve emekçi halkımız gençliğimiz...

Bir GERÇEK Okuyucusu

Gerçek Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğüne:

Gerçek Gazetesine abone bir öğrenciyim. Trabzon çapında yapılan Orman isimli şiir yarışmasında 1974 yılında birincilik, 1976 yılındada üçüncülük aldım. Şimdi sizlere bugünkü yaşamı dile getirmek için yazmış olduğum «Garip Halimiz» isimli şiirimi gönderiyorum.

GARİP HALİMİZ

Haklı, haksız bir hizada duruyor.
Haksız önden, haklı peşden yürüyor.
Haksız haklıdan hesap soruyor.
Bizim halimize Dünya gülüyor.
Nedir mobilya bilmem aslı ne.
Bu yaşamın bize acap kastı ne.
Rüşveti açap niye aldile.
Ağlayacak halde, birde gülüyor.
Kendi çıkarlarına memleketi satanlar.
İşçiye, öğrenciye kurşun sıkanlar.
Yağa mazot katıp Avrupaya satanlar.
Ağlanacak halde birde gülüyor.
Keleş oğlu cebi tokdur, adliyede gezinir.
Fukaradır Ali, Veli ezilir.
Dayın varsa işin yapar yürütür.
Haklı olan, hukuk yoktur ezilir.

M. ÖZCAN

BITLİS'DE FAŞIST OYUNLAR

26.3.1976 günü halkımız düşmanı faşist bir öğretmenin yoldan geçen gençlere küfür etmesi üzerine çıkan kavgadan sonra, aynı öğretmen okulda bulunan faşist idarecilerle beraber sınıflara girerek «CAN GÜVENLİĞİ KALMADI, KOMÜNISTLER OKULU İŞGAL ETTİ, DERS YAPAMIYORUZ BOYKOTA GİDİN» demişler ve okulda bulunan 140'dan fazla öğrenciyi dışarı çıkarmışlardır.

Biz BITLİS DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ olarak halkımızı sosyal, ekonomik ve politik alanda sömüren SÖMÜRGECİ güçlere ve onların bu politikasını eğitim alanında uygulayan faşist halk düşmanlarına karşı olduğumuzu belirtir, yerimizin halkımızın yanı olduğunda'da ısrarla direniriz.

Bitlis Demokratik Kültür Derneği

URFA'DA FAŞİST BASKI VE SALDIRILAR

Toprak reformu müsteşarlığından tutun da, Milli Eğitim Müdürlerine kadar herde kendi çanak yalayıcılarını ırkçı-faşist komandoları yerleştiren eğemen sınıflarca Urfa Kültür Derneği çalışamaz duruma getirilmek için her türlü yol denenmiş, son olarak da hiç bir gerekçe gösterilmeksizin, bir ay süreyle kapatılmıştır.

Upisaş iplik fabrikasında yapılan referandumda önce işçileri korkutmak için ve işçi düşmanı, patron sendikası MİSK'e oy vermeğe zorlamak için işçilere saldırılmış, fabrika içinde silâhlar sıkılmıştır. Buna rağmen yiğit Upisaş işçileri satılmış patron uşaklarına gereken dersi vermiş ve TEKSTİL toplu sözleşme hakkını söke söke almıştır.

Zafer işçi sınıfının ve mazlum halkların olacaktır.

URFA KÜLTÜR DERNEĞİ

için onların «başını ezmek» gerekiyorsa, bu İran ve Pakistan hakim sınıfları ve onların siyasi temsilcileri için de böyledir. Onlar da ülkelerindeki işçi ve emekçilerin ilerici hareketlerini zulüm ve terörle bastırmaya çalışmaktadırlar.

Türkiye burjuvazisi gibi, İran ve Pakistan burjuvazisi de darboğazların eşiğindedir. Emperyalizm ise Orta Doğu daki bu gerici rejimlere sıkı sıkıya sarılarak, bölgedeki hakimiyetini sürdürme çabası içinde.

Bu nedenle Zirve de en çok SAVUNMA BİRLİĞİ konusu ele alınmıştır. Ülkemizdeki ve komşu ülkelerdeki emekçi halkların Anti-Emperyalist mücadelelerinin günden güne güçlenmesi karşısında, NATO-CENTO bağımlılık anlaşmaları artık yetersiz kalmaktadır. Kalkınma İçin Bölgesel İşbirliği (RCD) Emperyalizme bağımlılığın pekiştirilmesi ve genişletilmesi için düşünülmüş, bir tedbirden başka bir şey değildir.

RCD ülkemiz emekçi halkının ve kardeş İRAN ve PAKİSTAN halklarının çıkarlarına aykırıdır.

boğaziçi üniversitesi'ndeki anti-demokratik uygulamalar kınandı

Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinin boykotu üzerine Üniversite yöneticileri okulu kapatmışlardı. Bu durum öğrencilerin dönem kaybetmelerine yol açıyordu. Üniversitedeki ilerici öğrenciler tarafından kurulan Boğaziçi Kültür Derneği bu konuyla ilgili olarak 21 demokratik kuruluşun katıldığı bir basın toplantısı yaparak ortak bir açıklama yapılmasını sağlamıştır. Açıklama özetle şöyledir:

«Biz aşağıda imzaları bulunan kuruluşlar, B.Ü. öğrencilerinin kitle örgütü olan B.K.D.'nin demokratik üniversite yolunda verdiği bugünkü mücadelesini sonuna kadar destekler, A.B.D. emperyalizminin kuklası faşist MC iktidarından kaynaklanarak, okulları kapatan antidemokratik ve gerici zihniyeti halkımız ve bütün yüksek-öğrenim gençliği önünde mahkum eder, gençlik üzerinde yoğunlaştırılan kanlı faşist saldırılara kararlılıkla karşı koyacağımızı kamuoyuna açıklarız. Bu anlayışla, B.Ü. yönetiminin kapatma kararını kaldırmasını, öğrencilerin haklı akademik isteklerini kabul ederek öğrenimin devamının sağlanmasını, demokrasinin gereği saydığımızı bildiririz.»

Boğaziçi Kültür Derneği (B.K.D.) — İstanbuldaki II Ml. -Müh. O Merkez Şb, ve Temsilciliği, İYÖKD, İTÜ - DER, TÜMAS, Devrimci Hukukçular Derneği, İlerici Hukukçular, Genç Mimarlar Derneği, İDMMA Öğrenci Temsilcisi, Güzel Sanatlar Akademisi Öğrenci Temsilcisi, Genç Eczacılar Derneği.

ÖĞRETMEN LİSELERİNDE FAŞİST BASKI VE KIYIMLAR SÜRÜYOR

MC'nin iktidara gelmesinden bu yana tüm ülke sathında sürdürülen faşist baskı ve kıyımların bir parçası da öğretmen Liselerinde yoğun bir şekilde uygulanmaktadır. Bu baskılar tüm öğretmen liselerinde var. Nedeni, eğitimcilerin, öğretmenlerin önceden faşistleştirilmesi isteğidir. Bu baskı ve kıyımların yoğun şekilde yapıldığı, can güvenliğinin kalmadığı Edirne Öğretmen Lisesi, Akşehir Öğretmen Lisesi, Atatürk Eğitim Enstitüsü, Ankara'daki, Erzincan'daki ve daha birçok kentimizdeki okullarda ilerici öğrencilerin mücadeleleri sürüyor. Bu mücadeleye sadece öğrenciler değil, veliler ve kent halkı da katılıyor, öğrencilerle birlikte yürüyor, miting, toplantı yapıyor, onların ihtiyaçlarının karşılanmasına çalışıyorlar. Akşehir'de faşist baskılar nedeniyle okula giremeyen öğrenciler kentin çeşitli yerlerine kurdukları çadırlarda barındılar. İhtiyacları Akşehirliler ve Belediye tarafından karşılandı. Faşist baskılara karşı verilen bu demokrasi mücadeleleri daha geniş yığınlara açıldıkça, bu mücadelenin başını işçi sınıfımız çektiği ölçüde faşizme geçit verilmeyecektir.

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

türkiye işçi sınıfı ve '1 mayıs'lar

Bu bölümde, ülkemizdeki işçi hareketlerinin tarihini yayınlayacağız. Bu sayımızda 1 Mayıs günü nedeniyle ülkemizdeki 1 Mayıs'ları anlatıyoruz. Gelecek sayımızdan itibaren işçi sınıfımızın doğuşu ve mücadelelerinin tarihini anlatacağız.

Türkiye'de 1 Mayıs'ı kutlamanın geleneği 1906 'lara kadar gidiyor. 1906, 1909, 1910, 1911 yıllarında Üsküp'te diğer Rumeli şehirlerinde, Selânik'de 1 Mayıs'ı kutlama törenleri yapıldığını biliyoruz. 1912'de İstanbul'da küçük bir anma yapılmış, aynı yıl işçi hareketinin güçlü olduğu Selânik'te binlerce işçi 1 Mayıs'ı kutlamıştır. Fakat, 1921 yılına kadarki kutlamaların, daha çok işçi eylenceleri biçiminde olduğu; direnişlere, genel greve dönüşen eylemler olmadığı öğrenilmektedir.

1921 1 Mayıs'ı İstanbul'da işçilerin, hele Tramvay şirketi, Haliç vapurları ve diğer ulaşım işçilerinin işi bırakmalarıyla kutlanmış, işçiler mavi tulumlarını giymişler, kırmızı rozetler takmışlar, Enternasyonal çalınmış ve yürüyüş yapılmıştır.

1922 yılı Mayıs'ında, İstanbul, Ankara, İzmir gibi önemli şehirlerde kitle hareketleri olmuş, mitingler yapılmış, İstanbul'da emperyalist işgale rağmen Türkiye İşçi Derneği Beynelmilel İşçi İttihadı gibi işçi kuruluşları yürüyüş yapmışlar işçiler enternasyonali söyleyerek bu yürüyüşlere katılmıştır.

1 Mayıs 1923'de İstanbul, Ankara, İzmir, Adapazarı'nda kutlanan 1 Mayıs'ta tevkif edilen sosyalistler olmuş, bildiri dağıtıldığı gerekçesiyle İstanbul Beynelmilel İşçi İttihadı kapatılmıştır.

1924 yılında 1 Mayıs'ın kutlanmasına, hele İstanbul'da büyük baskılarla engel olunmuştur. Amele Birliği Merkezinde yapılmak istenen kabul resmine bile izin verilmemiş, enternasyonal çaldırılmamıştır. Aydınlık dergisi idarehânesi aranmış aynı yıl kurulmuş olan Amele Teali Cemiyeti, 1 Mayıs'ta broşür yayınladı diye kapatılmıştır. Ama, Ankara, Adapazarı, İzmir'de 1 Mayısın daha canlı kutlanması mümkün olmuştur.

1 Mayıs 1925'de «Mayıs 1 nedir» broşürü yüzünden Türkiye İşçi ve Çiftçi Sosyalist Partisi Başkanı Dr. Şefik Hüsnü ve diğer sosyalistler hakkında dava açılmış, bu davanın sonucunda altı kişi 7 yıl, altı kişi 10 yıl, dört kişi 15 yıl üzerinden küreğe mahkûm edilmiştir.

1923 İzmir İktisat Kongresinde, burjuvazi 1 Mayıs'ı saptırmak için o kongreye katılan sözde işçi temsilcilerinin talebini tarif ederek 1 Mayıs'ı Bahar Bayramı ve tatil ilân etmiştir.

Daha sonraki yıllarda da, işçi sınıfımız 1 Mayıs'ı bütün baskılara ve saptırma isteklerine rağmen kutlamıştır. 1927 yılında 2 bini aşkın işçi İstanbul'da işi terkederek 1 Mayıs gösterilerine katılmıştır.1928'de 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek için 30 Nisan gecesi polis İstanbul, İzmir, Adana'da işçi semtlerine baskınlar yapmış, 1 Mayıs bildirilerinin yayınlanmasını engellemek istemiştir.

Daha sonraki yıllarda ise sermayenin sömürücülerin egemen sınıfların 1 Mayıs'ı unutturma, engelleme çabaları daha da artmıştır.

Hele 1960 öncesinde, her 1 Mayıs'ta bilinçli işçilerin sosyalistlerin nezarete alınmaları gelenek haline getirilmiştir. Ama yine de işçi sınıfının 1 Mayıs'ı kendi günü olarak kutlama hakkı engellenememiştir.

1960 sonrasında 1 Mayıs bildirilerle kutlanmoğa çalışılmıştır.

1971 12 Mart Faşizmi günlerinde bile işç isınıfı devrimcileri broşürlerle 1 Mayıs'ın anlam ve önemini işçilere yaymağa çalışmışlardır.

Geçen yıl ise Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin yapacağı miting yasaklanmıştır. Bunun üzerine İstanbul'da büyük bir kapalı salon toplantısı düzenlenmiş, Bursa'da, Eskişehir'de salon toplantılarıyla kutlanmıştır.

1976 yılının 1 Mayısını «uluslararası» anlamıyla ve büyük gösterilerle kutlamaya hazırlanırken, işçi sınıfının şanlı bayrağını yükselten Bağımsızlık - Demokrasi - Sosyalizm için mücadele eden işçi sınıfı devrimcilerinin anıları mücadelemize rehberlik etmektedir.

BİR MAYIS

— Bir Mayıs işçilerin kanlarıyla çiçeklenmiştir —

kanla yunmuş ter ordusu yürüyor
adım adım ereğine eriyor
vursa yere tüm dünya ses veriyor
bir mayısta baharda
kandan kızıl seherde.
yazdığı destanla alnında kanla
çağlara merdiven kurarak şanla
dayanmış gerçeğe doğrulmuş günle
bir mayısta baharda
kandan kızıl seherde
tarlada tezgâhta alanda onlar
emeğin sesiyle yer ve gök inler
isyanla inançla sıyrılır kınlar
bir mayısta baharda
kandan kızıl seherde
tarihin çarkı bu dönemez geri
şikago şehidi sekiz neferi
anarak bu yolda sürdür seferi
bir mayısta baharda
kandan kızıl seherde
bin yıllık esaret erince sona
salınır barışın bayrağı güne
ve bire bin verir bu toprak ana
bir mayısta baharda
kandan kızıl seherde

• D.TELLİ

GERÇEK GAZETESİ — Sahibi: T. Ağaoğlu — Y. İ. Sorumlusu: H. Çaylı — Adres: Başmusahip Sok. 10/11 Cağaloğlu — Dizgi: Matbaa 13 — Baskı: Arzum Ofset. 21.4.76

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Gerçek

Sarıbahçe Köyü emekçileri sesleniyor

Sarıbahçe köylüleri olarak kamuoyunun gerçekleri bilmesini istiyoruz. Bizim kara ve kuru iddiamız yok. Biz bu toprakların gerçek sahipleriyiz. İşgalci durumunda gösterildiğimiz O toprakları dikenden, ottan temizleyip tarla haline getiren ve ilk kullananlarda biziz.

Topraklar değer kazandıkça ve makinalar insanların ve hayvanların yaptığı işi yapmaya başladıkça bizler tek tek ve türlü hilelerle kandırılarak topraklarımızdan olmuşuz. Kaybedilen bu topraklar her nekadar adli yönden geri alınmaya çalışılmışsada DÜZEN AĞA DÜZENİ olduğu için bu yolda bu köy başarılı olamamıştır. Köylünün yapacağı iki şey vardı, ya ayaklarına taş bağlayıp kendisini Ceyhan nehrine atmak veya kendi öz toprağına neye mal olursa olsun sahip çıkmak isteyecekti. Biz ikinci yolu seçerek kendi topraklarımıza sahip çıktık. Bozuk düzenleri kuranlara ve onu ısrarla devam ettirmeye çalışanlara söylüyoruz. **Ne Jandarmanın köylüyü ve köylü kadınını tarlada dipçiklemesi ve ne de Devlet Güvenlik Mahkemesi bu işin hal çaresi değildir!**

On köylüyü de «toprak istemiş» diye anarşistlikle suçlayarak D G M sine kadar götürdüler. Üçüncü gelişlerinde de tarlanın dört bir tarafını saracak kadar jandarma ve komando ile geldiler. Buğday sürüldü ama sürüldükten iki gün sonra köylüler daha çok inanç ve azimle aynı araziye PAMUK ektiler.

Bu da gösteriyorki köylü haklı olduğunu artık biliyor.

MARSHALL İŞÇİLERİ GREVDE

Marshall Boya ve Vernik Sanayii işçilerinin üç hafta kadar önce başlattıkları grev devam ediyor. Marshall işçilerinin üyesi bulundukları Petrol-Kimya - İş Sendikası yetkililerinin verdiği bilgiye göre sendika grevdeki işçiler için vardiyalar halinde eğitim çalışmaları uyguluyor. Filmler ve projeksiyonlar kullanılarak yürütülen eğitim çalışmalarında, Türkiye ve dünya işçi sınıfı hareketleri, sendikalar tarihi ve diğer işçi sorunları grevdeki işçilerle birlikte tartışılıyor.

koç holding'i türkay'da dize getirelim!

Türkay Kibrit'te grev davulları çalınıyor.

Türkay Kibrit'te, işçiler, patron zulmüne karşı omuz omuza mücadele veriyorlar...

Ve Türkay Kibrit'te, Koç Holding işçi haklarını gaspedebilmek için direniyor!

Evet, Türkay Kibrit'in 227 işçisi, 8 Mart gününden beri grevde. Koç Holding'in sömürü ve baskı çemberini zayıflatabilmek, işgüçlerini daha iyi ücret karşılığı satabilmek için grevde.

Türkay Kibrit'te üç sene öncesine kadar 750 işçi çalışıyordu. Bu gün ise, makinalaşma sayesinde ve işçileri daha fazla çalıştırarak, aynı iş 227 işçiyle yapılmaktadır. Şöyle diyebiliriz: Her üç işçiden ikisi işten çıkartılmıştır. Maliyetlerin ücrete düşen bölümü üçte iki azalmıştır. Ama üç sene önceki kibrit fiyatları, değil yerinde kalmak yüzde yüz oranında artmıştır. Böylece Koç Holding tatlı kârlarını daha da arttırmıştır.

Kibrit Sanayiinde tekel durumunda olan Koç Holding, işçilerin eski haklarını bile gasbetmek sevdasındadır. Geçen dönemde 60 gün olan kıdem tazminatını, bu sözleşmeyle 30 güne indirmeye çalışıyor.

Ama işçiler, Koç Holding'i dize getirmeye kararlı. Mücadelelerini başarıya ulaştırmak için omuz omuza mücadelenin bilincindeler. Fakat Türkay Kibrit'li işçi arkadaşlarımız, bütün işçi kardeşlerine haklılıklarını anlatmalı, diğer kibrit fabrikalarını, özellikle yine Koç Holding'in KAV Kibrit Fabrikasının işçilerinin de mücadeleye katılmalarını sağlamalı ve işçi hareketinin birliğinin örneğini göstermek için Dayanışma Grevleri yolunda çaba göstermelidirler.

Grev sırasında görüştüğümüz, Petrol-İş Sendikası, işyeri temsilcilerinden Salih Kurtuluş, «günlük basının kendileri ile ilgilenmediğinden yakındı. Ve haklı olarak da «tekelci parababaları, günlük gazetelere onbinlerce liralık reklamlar vererek, gazeteleri kendi uyduları haline getiriyorlar, tekellerin sesi durumuna gelen gazetelerin, işçi sınıfının mücadelesini sansürlemesi doğaldır» dedi.

Peki, o zaman ne yapmalıyız? Kendi sesimiz, işçi sınıfının sesi olan Gazetemizi güçlendirelim; Günlük sosyolist gazetemizi çıkarabilmek için mücadele edelim.

İşçi sınıfımız ancak kendi sesini duyurabildiği, kendi bağımsız mücadelesini örgütlenmeyle noktalayabildiği zaman patronlar karşısında önemli bir güç olacaktır.

İşçi sınıfımızın gücünü göstermek, Koç Holding'i bu mevzide geriletmek için Türkay Grevini bu yolda bir okul haline getirelim.

gerçek sendikacılık
SINIF SENDİKACILIĞI

İŞ, EKMEK, HÜRRİYET KAVGAMIZ YÜKSELİYOR

izsal grevi sürüyor!

17 Kasım 1975 günü patronun kölece çalıştırmasına ve düşük ücretlere hayır diye grev çadırını kuran İzsal işçilerinin grevi sürüyor. Patron bu grevi işçileri bölerek kırmak istemiş, ancak işçiler bu oyunlara «mücadele bize, birlik olunca başarıya ulaşılabileceğini göstermiştir. Ve şimdi ayrılıktan ve mücadeleyi bırakmaktan söz eden bir tek işçi bulamazsınız» demektedirler.

«Görüyorsunuz, hergün yeni bir zam ve artan hayat pahalılığı... Gelsin de zamları yapanlar 900.- liraya geçinsinler. Mücadelemizde sonuna kadar kararlıyız, her gün davul-zurnayla eğleniyoruz. Grev on yıl da sürse geri dönmek yok.» diyen İzsal işçisi Ali Şahin arkadaş da mücadelenin birlik ve beraberlikle kazanılabileceğini belirterek **«bütün işçi kardeşlerime bin selâm»** dedi.

cam işçilerinin mücadelesi güçleniyor

Cam İşkolunda DİSK'e bağlı Hürcam-İş sendikasının yürüttüğü toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlığı gitmiştir.

İşkolunda tekel olan İş Bankasının finanse ettiği şişe cam holding'e bağlı Topkapı Şişe Sanayii A.Ş., Teknik Cam Sanayii A.Ş., Çayırova Cam Sanayii A.Ş., Anadolu Cam Sanayii A.Ş., Cam Elyaf Sanayii A.Ş., Cam İşleme Sanayii A.Ş., ve ayrıca Gökyiğit Cam fabrikalarında çalışan 6 bin işçi adına sözleşme yapılacaktır.

Güç şartlar altında çalışan cam işçilerinin ücretleri çok düşüktür. Bir önceki sözleşmeler 12 mart faşizminin sıkıyönetimleri döneminde çok düşük ücret zamlarıyla imzalanmıştı. Bu gün daha güçlü olan Hür-Cam-İş sendikası ve düne nazaran daha bilinçli cam işçileri İş kolunda kararlı bir mücadele sürdürerek örnek bir sözleşme imzalayacaklarını söylemektedirler.

1975 yılının sonunda biten sözleşmeler aradan 5 ay geçmesine rağmen yenilenmemiştir.

Referandumun yasalaşmamasını, toplu sözleşme yasasındaki anti-demokratik hükümler ve işveren-sarı sendika, Bölge çalışma işbirliği ile Hürcam-İş sendikasının işyeri yetkilerini alması engellemeye çalışıldıysada cam işçilerinin örnek mücadelesi sonucunda işyeri yetkileri Hürcam-İş lehine sonuçlandı. Şimdi aynı oyun işveren, çalışma bakanlığı, sarı sendika kumpası ile işkolu yetkisinin Hürcam-İş lehine sonuçlanması engellenmeye çalışılmaktadır.

Hürcam-İş ücret zamlarına ilişkin isteklerini aşırı bulan cam işverenleri istekleri kabul etmeye yanaşmayınca 15 nisan 1976 tarihinde taraflar uyuşmazlık tutanağını tutmuşlardır.

İşverenin sözleşme görüşmelerinde karşı teklif getirmeyişi cam işçileri arasında tepkiyle karşılanmıştır. Çayırova cam fabrikalarında çalışan işçiler kısmi dineriş ve gösterilerle işverenin bu tutumunu protesto etmektedirler.

SQUIBB'DA GREV.. VAR!

205 işçinin çalıştığı Squibb ilâç fabrikasında patron, işçilerin isteklerini kabule yanaşmamış, işçiler greve çıkmışlardır. Çevredeki Philips, Roche, Eczacıbaşı, grevdeki Türkay işçilerinin «İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!» ve benzeri pankartlarıyla desteklediklerini belirttikleri grev başarıyla sürüyor.

İşçilerin istekleri, saat ücretlerine 8 TL. zam yapılması, yılda 6 maaş ikramiye, 45 günlük kıdem tazminatı verilmesidir. Bu fabrikadan başka Fako ve Abbot ilaç fabrikalarının da sahibi olan patron, zarar ettiği gerekçesiyle bu istekleri kabul etmemiştir. Bu gerekçe karşısında işçiler, «Daha önce bilseydik aramızda para toplar, patronumuza bir fabrika da biz alırdık, fukara geçim derdi çekmezdi» diyorlar.

SENDİKACILIĞIN DOĞUŞU

Bu gün, artık hiç kimsenin inkâr edemeyeceği gerçeklerden biri, sınıflı bir toplumda yaşadığımızdır.

Bir yandan üretim araçlarından yoksun ve işgücünü satarak geçimini sağlayan, emeğiyle taşa, toprağa, demire, şekil veren, üreten, ama her an açlıkla, sefaletle karşı karşıya olan biz işçiler; diğer yanda ise üretim araçlarının özel mülkiyetini elinde tutan, dolayısıyla üretilen her şeye de el koyan ve kendisi çalışmadan bizleri sömürerek refah içinde yaşayan patronlar sınıfı (burjuvazi)...

Yüzlerce fabrikada, atölyede, büyük çiftliklerde, biz onbinlerce işçi, ayakkabıdan otomobile, toplu iğneden dev fabrikalara kadar, «her şeyi» üretiriz. Fabrikaların binalarını-temelinden çatısına kadar - bizler yaparız. Daha önce yine bizim imal ettiğimiz makinaları, taşırız, yerleştiririz. Fabrika üretime başlar. Hammaddeyi fabrikaya taşır, işleriz ve imal ettiğimiz eşyayı «sahibine» yani patrona veririz. Niçin? Çünkü fabrika ve makinalar patronun özel mülkiyetindedir.

Biz işçilerin üretim araçları alacak SERMAYEMİZ ve bu sayede satacak hiç bir şeyimiz yoktur. Ama yaşamak için de PARA'ya ihtiyacımız vardır. Onun için bizler de üretim araçlarının «SAHİPLERİNE» İŞGÜCÜMÜZÜ satmak zorundayızdır. Patronlardan (yukarıda bir kısmına değinebildiğimiz bütün bu işler karşılığında) ÜCRET alırız. Fakat ürettiğimiz şeyler, bizim ücretlerimizin, hammaddeye ödenen paranın, ve makinaların aşınması karşılığının toplamından çok daha fazla değer kazanmıştır. Bu mallar böylece patron tarafından maliyetinin çok üzerinde satılır. Bu önemli fark patronların cebine KÂR olarak girer.

Patronların kendi kârlarını çoğaltmak için bizlere mümkün olan en düşük ücreti vermek isteyecekleri ve istedikleri ortadadır. Çünkü, patronlar bize ne kadar az ücret verirlerse, kendi kârları o kadar büyük olur.

Bizler ise, çoluk çocuğumuza bir dilim daha fazla ekmek götürmek, artan hayat pahalılığında hiç olmazsa şimdiki geçimimizi koruyabilmek için ücretlerimizi arttırmak isteriz.

Burjuva sınıflarıyla, işçi sınıfı arasındaki bu çıkar farklılığı ulaşmaz bir sınıf mücadelesini zorunlu hale getirir. Bu mücadele sürer gider. «Ücretli sömürü sistemi» Kapitalizmle birlikte doğmuştur. Ve çıkarlar; ayrı bu iki sınıf (patronlarla-işçiler) var oldukça da sürüp gidecektir. İlk önceleri, işçiler patronlar karşısında haklar elde edebilmek için tek tek mücadele etmişlerdir. Fakat patronların gücü karşısında, tek başına mücadelenin sonuçsuz olduğu görülmüştür. (Yine sömürü düzenine olan hınçlarını bilinçsizce makinelerden çıkaranlar, makine kıranlar olmuştur.) Daha sonra, topluca iş bırakmalar, «GREV» ler başlamıştır. Giderek, işçiler **birlik halinde ve örgütlü** bir şekilde mücadele etmeleri gerektiğini kavramışlardır. Bu aşamada işçiler patronlar sınıfına (burjuvaziye) karşı ekonomik mücadelelerini yürütmek için birliklerinde, sendikalarda birleşmişlerdir.

Bütün dünyada işçiler, **ekonomik mücadele örgütleri** olan sendikalarını ve en önemli mücadele araçlarından biri olan GREV haklarını kullanmak için çetin savaşlar verdiler. Bu savaş yüzlerce, binlerce işçi kardeşimizin kanı, canı pahasına sürmüştür. İşçi sınıfı örgütlü ve güçlü olduğu her yerde, «SENDİKALAŞMA VE GREV HAKKI» nı patronlardan söke söke almıştır.

Beykoz Deri işçileri yılmayacak

Beykoz'daki Sümerbank'a bağlı Deri ve Kundura Fabrikasında dönen oyunlar, ülkemiz çapında işçi hareketinin üzerinde oynanan oyunlara iyi bir örnek teşkil etmektedir.

Beykoz Kundura'da sömürünün en katmerlisi, zulmün ve baskının en açığı, sarı sendikacılığın en beligin örnekleri yaşanmaktadır.

1975 Kasım'ında greve çıkan işçiler, Ocak ayının ortalarında anlaşma olduğu gerekçesiyle sarı Deri-İş sendikasınca iş başı yaptırılmışlardı.

Ancak sözleşmede kabul edilen 350 kuruş zam, zaten grev'den önce verilmişti.

Bunu protesto eden ve sözleşmeyi görmek isteyen yüzlerce işçi önce Deri-İş Beykoz Şubesini, daha sonra da Deri-İş Genel Merkezini işgal ederek durumu protesto etmişlerdi.

Fabrika içinde tam bir terör havası estirilmek isteniyordu. Müdürler kadar, sendika ağaları da arslan kesilmişlerdi. Bu şartlar altında yapılan Deri-İş Beykoz Merkez Şube seçiminin «patronlar listesi» diğer bir deyişle «milliyetçi cephenin tosunları» alıyordu. Ama nasıl? Tehditle, parayla, baskıyla...

İşyerindeki siyasal bilinçlenmenin eksikliği, en öndeki işçilerden önemli bir kimsının atılması, kadroların korunamaması gibi bazı hatalar da 30-40 oy farkıyla «ilerici» listenin kaybetmesine sebebiyet vermişti.

Seçimleri «gerici patron uşaklarının» alması, Sümerbank yöneticilerini fazlasıyla memnun etti. Sümerbank'da etkinliğini arttırmak isteyen sermayenin MSP'li temsilcileri artık oyunlarını daha rahat sürdürebileceklerdi.

Fabrika müdürlüğüne de MSP li bir müdür getiriliyordu. Artık tezgah hazırdı.

Şimdilik işçiler bu haksızlıklara, kimi zaman «mırıldanma» ile, kimi zaman «tek, tek» cevap veriyorlar. Ama elbet yarın, omuz omuza bütün haksızlıklara baskılara karşı koyabilecekler! işte o zaman, sülük durumundaki sendikacıları da, köle sahibi gibi davranan müdürleri de başlarından kovacaklar.

Şimdilik fırtına öncesi sessizlik var Beykoz Kundura'da. Ama bu sessizlik gebe, yarının aydınlık, özgür günlerine.

yurt mu? polis kampı mı?

Atatürk Öğrenci Yurdunda kalan ve diğer öğrencilerle birlikte iki bin kişiye yakın bir grup öğrenci, yurt müdürü ile polisin tutumunu protesto etmek ve yurt önündeki caddede meydana gelen trafik kazalarının önlenebilmesi için gerekli yaya köprüsünün yapımını temin amacı ile Saraçhane'den Sultanahmet meydanına kadar süren bir yürüyüş düzenlediler.

Yürüyüş sonunda Sultanahmet meydanına toplanan öğrenciler, burada olaylarda ölen öğrencilerin anısına bir dakikalık bir saygı duruşunda bulundular.